

Derfor vi tænke os en Thronfølger, der stod i Modfatning til Kongen — og denne, om disse Dvæstioner skulde opstaae igien, viste et dansk Sindelag, men Thronfølgeren støttede sig mere til Betragtningssmaader som dem, vi have sægt saameget imod, slesvigholsteenske Forbindelser, Dualisme i Staten, saa stod det i Thronfølgerens Magt ved Hjælp af sin Indflydelse i Geheimeraadet og den Indflydelse, han til en given Tid havde i Repræsentationen, som til den Tid maaskee var forvandsket, at gjøre den Paa-stand gjældende, som netop stred mod Statens høieste Interesse, og Kongen kunde ikke stille sig af med et saadant trodsigt Medlem af Geheimeraadet. Han kunde skifte sine Ministre saa hyppigt han vilde, men den Mand, som fortsatte Modstanden, kunde han ikke blive af med, uden naar der kunde staaes $\frac{2}{3}$ Stemmer af $\frac{3}{4}$ tilstedeværende Medlemmer, og jeg har allerede ofte gjort opmærksom paa, hvor let der kunde være $\frac{1}{4} + 1$ imod enhver saadan Beslutning, og saa var den umuliggjort. Jeg siger ikke, at disse Farer ligge nær for, jeg siger blot: det ligger for, og jeg maa betragte dem som dobbelt vigtige, efterat jeg atter og atter har udtalt, at for mig er den Repræsentationsform, vi gaae imøde, afgjort farlig; den er netop farlig i den Henseende, at den Combination, som fremstiller Landsdelenes Interesser og berettigede Indflydelse, bliver forceret, bliver gjort falsk. Den hele Betydning af $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$ bliver udblettet, der kan Ingen indstaae for, at den i Sandhed bliver opretholdt — det er det Farlige ved denne Sag. § 15 er, hvad saa den ærede Minister vil sige derom, og hvormegen Ridicule han end vil kaste derpaa, en Forretningsorden for det Geheime Statsraad, som faaer grundlovmæssig Fasthed — det er hverken meer eller mindre. De Forordninger, der staae

her, og som man gaaer saa let over, ere grundlovmæssige Pligter, og det staaer i Rigsraadets Magt — thi deri er Controlen ligesaa godt nedlagt som Indflydelse paa Lovgivningen — at forlange at vide, om de Forpligtelser, der her ere paa- lagte Kongen, blive opfyldte, det kan forlange at see, hvorledes der forhandles, hvorledes Protokollen seer ud, thi denne Protokol hører ikke mere Geheimeraadet til, den hører Statsvillien til, det er en grundlovmæssig Protokol, som hører den offentlige Control til, og det er en Feil. At der skal være Control, er rigtigt, at der eksisterer en kongelig, offentlig bekendtgjort Forordning, som siger, at det skal være saadan og saadan, det er rigtigt, men at denne hele Foranstaltning kun kan forandres paa grundlovmæssig Maade, det er en Feil, og det er imod den hele Mand og Organisme i Grundloven af 5te Juni. Der kan komme en Dag, da det vil vise sig, at dette er langt vigtigere, end den ærede Minister siger, og saa kan det ikke længere nytte at sige: det er ridi- cul — det vil være overmaade lidet afgjørende. Jeg kunde begribe, at den ærede Minister sagde: vi have overseet dette, men det er noget, som maaskee i den første Tid let kan rettes, men naar han tager sig det saa let, saa man kan lægge Mærke til, at der ligger langt Mere derti, end han har forestillet sig fra først af, og det er Tilfældet med den hele Forfatning; der ligger, saavidt jeg kan see, langt Mere i den, end nogen af de ærede Medlemmer har forestillet sig. Der er Ideer, som ere komne derind, og om hvilke vi have hørt, at de slet ikke hænge sam- men med Forfatningen i dens Væsen, men som hænge sammen med Bihensigter, med Hensigter, som gaae ud paa at indskrænke vor indskrænkede Forfatning endnu mere.